

Landsorganisationen Borgerstyret Personlig Assistance

Jette Nielsen | Direktør

Kløverprisvej 10 B
2650 Hvidovre

Telefon +45 70 12 30 12
Direkte +45 36 35 96 35
Mobil +45 23 24 30 12

jn@lobpa.dk
www.lobpa.dk

Socialministeriet
Socialminister Benedikte Kiær
Holmens Kanal 22
1060 København K

Hvidovre, den 7. september 2011

Vedr.: BPA

Undertegnede – **LOBPA, Pia & Pernilles Handicapservice og HandicapHjælp Danmark** – udfører hver dag arbejdsgiveropgaver for flere hundrede borgere med BPA over hele landet.

Det betyder, at vi bistår borgerne i udførelsen af en række administrative opgaver, hvilket giver dem mulighed for at leve et liv uden så meget administrativt bøvnl og dermed i videre omfang på lige fod med borgere uden handicap.

Som bekendt afholdes omkostningerne til hjælpernes løn, borgernes øvrige udgifter i forbindelse med at have ansatte hjælpere og de valgte arbejdsgiveres administrationsomkostninger af borgerens hjemkommune (eller i nogle tilfælde anden handlekommune). Det medfører, at borgerens frie valg af arbejdsgiver, hjælperens mulighed for at opnå ordentlige lønforhold og den valgte arbejdsgivers rimelige honorering hænger uløseligt sammen med den respektive kommunes ageren inden for rammerne af serviceloven og BPA-bekendtgørelsen.

Mange kommuner ønsker at leve op til intentionerne bag BPA – borgerens ret til et uafhængigt liv – men formår af en eller flere samvirkende årsager ikke at udmåle tilskud til løn mv. i overensstemmelse med bekendtgørelsen. Det gør den enkelte borgers liv utrygt og giver os som BPA-udbydere en stor administrativ udfordring, som dels tager ressourcer væk fra kerneopgaven, dels ikke omfattes af de opgaver, som vi er pligtige at udføre i medfør af BPA-bekendtgørelsen, og som følgelig ikke kan dækkes af de tilskud til udførelse af arbejdsgiveropgaven, som kommunerne udmåler.

Vi og mange andre i branchen ønsker at udføre arbejdsgiveropgaverne ordentligt og sikkert og med respekt for både borgerne, hjælperne og de betalende kommuner. Derfor er vi med i det initiativ, som har forenet en række BPA-udbydere i et forslag til fælles retningslinjer for ordentlig administration og sikring mod misbrug af offentlige midler, ligesom vi deltager i dialogen med Socialministeriet om en mere hensigtsmæssig udformning af regelsættet bag BPA. Og derfor bruger vi hver dag mange ressourcer på at opnå enighed med de betalende kommuner om forståelsen af regelsættet.

Vi oplever imidlertid ofte at rende panden mod en mur, når vi henvender os, fordi nogle kommuner ikke kan eller vil leve op til reglerne og ikke mindst intentionerne bag BPA.

Vi vil derfor bede dig som minister for området klargøre regelsættet, og til det formål sender vi dig en række spørgsmål, som samtidig er sendt til socialordførerne for alle partier.

Spørgsmålene er alle begrundet i kommunernes forskellige fortolkning og dermed udtryk for den forvirring omkring regelsættet, som præger det kommunale landskab. Hvis der er interesse herfor, kan der for hvert spørgsmål fremsendes dokumentation for den forskelligartede fortolkning.

- 1) Hvad forstås ved "løn under sygdom", jf. BPA-bekendtgørelsens (herefter bekendtgørelsen) § 5, stk. 4? Er det
 - a. fuld påregnelig løn (i overensstemmelse med vagtplanen), inkl. tillæg og pension
 - b. grundløn uden tillæg
 - c. dagpenge
- 2) Kan en kommune lovligt maksimere det timetal, for hvilket der efter regning betales løn under sygdom, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 4, til 37 timer pr. uge, selvom ansættelseskontrakten og/eller vagtplanen lyder på et højere timetal?
- 3) Kan en kommune lovligt begrænse perioden for løn under sygdom til
 - a. 3 uger (arbejdsgiverperioden i sygedagpengeloven)?
 - b. en anden begrænset periode (eks. den enkelte hjælpers opsigelsesvarsel)?
- 4) Kan en kommune lovligt undlade at dække omkostninger til løn under sygdom under de første 3 uger af sygdomsperioden under henvisning til, at dette er arbejdsgiverperioden i sygedagpengeloven?
- 5) Kan en kommune lovligt fastsætte, at løn under sygdom fordrer, at handicaphjælperen har 8 ugers ansættelse og mindst 74 timers arbejde i denne periode i den pågældende kommune (borgers hjemkommune)?
- 6) Kan en kommune lovligt fastsætte, at løn ved barns 1. og 2. sygedag er
 - a. betinget af, at handicaphjælperen har 8 ugers ansættelse og mindst 74 timers arbejde i denne periode
 - b. begrænset til maksimalt 8 timers fuld løn (påregnelig løn inkl. feriepenge, pension etc.)
 - c. begrænset til maksimalt 8 timers grundløn
- 7) Kommunalbestyrelsen skal dække omkostninger ved bidrag til barselsfond. De refusioner, som kan opnås fra Barsel.dk dækker ikke en handicaphjælperes løn, inkl. tillæg for ubekvem arbejdstid og pension.
Det maksimale refusionsbeløb pr. time udgør kr. 56,24 baseret på en maksimal timeløn på 142 kr. efter arbejdsmarkedsbidrag og inkl. feriepenge (og efter fradrag af dagpengerefusion).

En handicaphjælperes løn (udregnet efter SoSu-overenskomstens løntrin 11, som de fleste kommuner benytter som udmålingsgrundlag) kan på søndage udgøre over 200 kr. i timen, ekskl. pension og feriepenge, hvilket modsvares af en meget lav timeløn i dagtimerne på hverdage.

- a. Er det lovgivers intention, at en handicaphjælper skal aflønnes på et lavere niveau end påregneligt (dvs. på et niveau under fuld løn efter ansættelseskontrakten) i forbindelse med sin graviditet og barsel? Eller
 - i. Skal borgers hjemkommune udligne forskellen mellem opnåede refusioner (dagpenge og barselsfond) og den påregnelige løn inkl. pension, feriepenge og andre sædvanlige løndelev?
 - ii. Forventes den borger, som selv er arbejdsgiver, eller den valgte arbejdsgiver (virksomhed eller forening) at skulle afholde forskellen mellem opnåelige refusioner og fuld løn (påregnelig løn inkl. pension osv.)?
 - iii. Hvis det under punkt ii anførtes er tilfældet, bedes det oplyst, hvordan omkostningen til denne udgift giver sig eller bør give sig udslag i beregningen af tilskuddet til udførelse af arbejdsgiveropgaver, jf. bekendtgørelsens § 8.
- 8) Er en kommune pligtig til at offentliggøre grundlaget for udmåling af tilskud (budgettet) til
 - a. løn, jf. bekendtgørelsens § 5,
 - b. udførelse af lønadministration hhv. arbejdsgiveropgaven, jf. bekendtgørelsens § 8,
 - c. andre omkostninger, jf. bekendtgørelsens § 10,og at udlevere grundlaget til enhver borger eller virksomhed, der måtte anmode om det – uanset om anmodningen tager udgangspunkt i en konkret borgers BPA eller baseres på almen interesse?
- 9) Er en kommune pligtig til at offentliggøre kriterierne for refusion af omkostninger – og herunder tydeliggøre forståelsen af begrebet ”nødvendige” i kommunens serviceniveau - ved
 - a. løn under sygdom samt barns 1. og 2. sygedag, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 4,
 - b. nødvendige forsikringer, jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 1,
 - c. nødvendige kurser, jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 2,
 - d. nødvendige omkostninger ved overholdelse af arbejdsmiljølovgivningen, jf. bekendtgørelsens § 7og at udlevere grundlaget til enhver borger eller virksomhed, der måtte anmode om det – uanset om anmodningen tager udgangspunkt i en konkret borgers BPA eller baseres på almen interesse?
- 10) Kan en kommune lovligt udmåle tilskud til løn ud fra forskellige kriterier, afhængigt af om borgeren selv er arbejdsgiver eller har overført arbejdsgiveropgaverne til en virksomhed eller forening?
- 11) Kan en kommune lovligt udmåle tilskud til udførelse af arbejdsgiveropgaverne ud fra forskellige kriterier, afhængigt af om borgeren har overført arbejdsgiveropgaverne til en virksomhed eller til en forening?
- 12) Kan en kommune lovligt forlange at kunne forhandle størrelsen af tilskuddene, jf. pkt. 10 og 11, individuelt med de af borgerne valgte arbejdsgivere og dermed differentiere størrelsen af tilskuddene, uden at kriterierne for differentieringen er kendelige og offentligt tilgængelige?
- 13) Kan en kommune lovligt fastsætte tilskuddet til overførelse af arbejdsgiveropgaverne på basis af den lavest opnåelige pris, uden at tilskuddets størrelse er verificeret gennem et kommunalt opstillet budget, jf. bekendtgørelsens § 4?

- 14) Kan en kommune lovligt kræve, at virksomheder eller foreninger, som udfører arbejdsgiveropgaver for kommunens borgere, uden økonomisk kompensation skal
- stille sikkerhed for udbetalte tilskud?
 - afholde lønomkostningerne forud for kommunens overførsel af tilskud, hvorved virksomheden/foreningens likviditet belastes?
- 15) Kan en kommune lovligt opstille krav om tro og love erklæringer, elektronisk fakturering mv. som betingelse for udbetaling af tilskud?
- Vil ministeren i bekræftende fald tage initiativ til en ensretning af kommunernes krav, således at leverandørerne ikke skal opfylde i værste fald 98 kommuners vidt forskellige krav til dokumentation?
- 16) Kan en kommune lovligt (inden for rammerne af serviceloven og lovgivning på beskæftigelsesministeriets område, f. eks. lov om deltid, lov om forskelsbehandling på arbejdsmarkedet) opstille betingelser for handicaphjælpernes opnåelse af arbejdsmarkedspension (og dermed borgers eller den valgte arbejdsgivers mulighed for at opnå refusion af omkostninger til handicaphjælpernes pension) som følger:
- minimumsalder (eks. 21 år)
 - nedre grænse for timetal (eks. minimum 8 timers arbejde om ugen)
 - anciennitet (eks. minimum 1 års beskæftigelse)
 - brancheerfaring (minimum 1 års ansættelse som handicaphjælper)
 - tilknytning til kommunen (eks. minimum 1 års beskæftigelse i kommunen)
- 17) Skal en kommune anerkende tidligere opnået pensionsret (arbejdsmarkedspension) og dermed anerkende, at borgeren eller den valgte arbejdsgiver kan udbetale pension til en handicaphjælper fra første arbejdsdag, når der er opnået ret til pension i et tidligere ansættelsesforhold?
- 18) Idet der henvises til ministerens svar af 18. august 2011 vedr. den økonomiske risiko i forbindelse med virksomhedsoverdragelse (vedlagt), bedes det oplyst,
- på hvilken måde en borger kan gardere sig imod en økonomisk risiko i forbindelse med tilbagesøgningen af arbejdsgiverforpligtelsen, hvis den hidtidige arbejdsgiver går konkurs, og det ikke er muligt eller ønskeligt at indgå aftale med en ny arbejdsgiver
 - om kommunalbestyrelsen i det budget, der udfærdiges efter bekendtgørelsens § 4, jf. § 8, skal indkalkulere reserver til imødegåelse af evt. tab i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse, hvor der måtte vise sig at være restancer i form af ubetalt løn, feriepenge, pension mv.
- 19) Kan Socialministeren bekræfte, at en virksomhed eller forening ikke skal tilbagebetale et ikke anvendt tilskud til aflønning af handicaphjælperne, for så vidt angår forbrugte timer (forskellen mellem udbetalt løn og opnået tilskud), modsat tilbagebetaling af et ikke forbrugt tilskud svarende til ikke forbrugte timer.
- Kan socialministeren herunder bekræfte, at en kommune ikke kan betinge indgåelsen af en aftale mellem en borger og en virksomhed / forening af, at tilbagebetaling skal ske fsva. både tilskud til uforbrugte timer og differencen mellem omkostningen til forbrugte timer og tilskuddet, der modsvarer disse.

- 20) I hvilket omfang påtænker ministeren at indføre kontrolforanstaltninger i forhold til virksomheder og foreninger, der udfører arbejdsgiveropgaver på BPA-området? Der henvises til branchens forslag af 9. februar 2011 som opfølgning på blandt andet udsendelsen Operation X.
- a. Vil ministeren som led heri gennemføre foranstaltninger, der sikrer, at borgerne ikke stilles utilbørlige modydelser i udsigt ved indgåelse af aftaler om overførsel af tilskud til en virksomhed eller forening?
- 21) I hvilket omfang påtænker ministeren at indføre klageadgang for virksomheder og foreninger, som udfører opgaver på BPA-området, med henblik på at sikre, at uenighed om refusion af omkostninger i forbindelse med bekendtgørelsens §§ 5-8 ikke fordrer involvering af en konkret borger?
- 22) En række kommuner udmåler en administrationstakst i størrelsesordenen 2-3 kroner. Kommunernes udmåling af taksten baserer sig på de forudsætninger, som fremgår af KL's notat af 26. november 2009 "Beregning af tilskud til borgerstyret personlig assistance" – revideret november 2010 - som er en vejledning til kommunerne i netop udmåling af administrationstaksten.

Vejledningen tager i sine anbefalinger udgangspunkt i den DUT-kompensation, der blev forhandlet hjem i forbindelse med BPA-lovens indførelse i 2009. KL anbefaler i notatet, at kommunerne fastlægger et serviceniveau vedr. BPA på baggrund af DUT-resultatet og kommunens hidtidige udgifter til hjælperordninger. Imidlertid viser praksis, at kommunerne i vidt omfang udelukkende anvender DUT-kompensation opnået i forbindelse med indførelsen af BPA som udgangspunkt for beregningen af tilskuddet til arbejdsgiveropgaven.

Derved tilsidesætter en række kommuner de forudsætninger, der øjensynligt er aftalt mellem Socialministeriet og KL i forbindelse med DUT-forhandlingerne, og som fremgår af Socialministeriets skrivelse af 2. marts 2010, hvoraf det fremgår, at "Efter de gældende retningslinjer, udtrykker DUT-resultatet alene merudgifterne ved indførelse af nye regler på området som et gennemsnit for kommunerne samlet set. I den forbindelse skal Socialministeriet slå fast, at kommunerne **også før lovændringen har haft udgifter til administration af ordningen, og disse udgifter skal kommunerne også være opmærksom på, når man vurderer de samlede omkostninger ved BPA.**" (vores fremhævelse)

Vi mener, at et tilskud til administrationsopgaven, der udelukkende baserer sig på DUT-kompensationen – ud over at være i strid med bekendtgørelsen om BPA (kommunalbestyrelsen skal opstille et budget, hvor budgetposterne skal være sammenlignelige med omkostningerne ved tilsvarende aktiviteter) – er helt utilstrækkeligt.

For at illustrere, hvor urealistisk dette niveau for administrationstaksten er, har vi foretaget en beregning ud fra en forudsætning om fuldstændigt monopol på udførelse af arbejdsgiveransvaret i BPA-ordningerne og dermed det størst mulige potentiale for stordriftsfordele.

I Danmark er der ca. 800 § 95 BPA-ordninger og ca. 1.300 § 96 BPA-ordninger. Tilsammen er der ca. 9.074.000 hjælpertimer årligt fordelt på estimeret 8.900 hjælpere (DUT-forudsætning, jf. KL), hvoraf minimum 10 % må forudsættes udskiftet hvert år, dvs. samlet set en portefølje på ca. 9.800 hjælpere.

Ifølge KL's notat forudsættes der anvendt 22,3 administrative timer på en § 95 ordning og 46,1 administrative timer på en § 96 ordning om året. Det vil sige, at der på landsplan forudsættes anvendt 77.700 administrative timer om året, hvilket svarer til 48 årsværk efter fradrag af ferie og fridage. Med en sygefraværspcent på 4, svarer det til 50 administrative medarbejdere, som arbejder med den daglige drift.

Hvis den udmålte takst sættes til 3,5 kroner pr. time, skal administrationen udføres for 31 mio. kr. årligt. Det vil sige, at arbejdsgiveransvaret skal løftes for 9.800 hjælpere med en administration bestående af 50 ansatte, som tillige skal servicere ca. 2.100 borgere.

I denne beregning er ikke indkalkuleret støttefunktioner, såsom it, intern service, kommunikation etc. Dette giver i gennemsnit 7 timers "kontaktid" pr. borger / ansat hjælper pr. år, inkl. lønadministration, forudsat at der ikke er nogen spildtid overhovedet, og forudsat at der ikke afsættes tid til undervisning, møder, kollegialt samvær etc. De 7 timer, der er afsat til borgerkontakt, vil efter vores erfaring end ikke kunne dække den tid, der medgår til at opnå en kommunal udmåling af tilskud samt opfylde kommunernes individuelle krav om a conto begæringer, tro og love erklæringer og afregninger med specifikationer mv.

Organisationen vil omsætte for ca. 1,6 mia. kr. og vil med en forudsætning om et overhead til lønnen på 20 % (KL's forudsætning) ikke have midler til at være medlem af en arbejdsgiverorganisation på trods af, at den vil være en af Danmarks største arbejdsgivere.

Vi vurderer, at det ikke vil være realistisk at udføre arbejdsgiveropgaverne – selv ikke under monopollignende forhold – under de økonomiske forudsætninger, som flere og flere kommuner opstiller. Vi finder støtte for dette synspunkt i bl.a. Københavns Kommunes udmåling af tilskud til arbejdsgiveropgaven, som baseret på kommunens egne administrationsomkostninger udmåles til 17 kr. pr. bevilget BPA-time.

Dette urealistiske økonomiske scenarie forventer vi vil medføre, at det på forholdsvis kort sigt ikke vil være muligt for borgerne at afgive arbejdsgiveransvaret til en professionel og langtidsholdbar udbyder af BPA. (Vi kan her henvise til, at en af de større BPA-udbydere netop er gået konkurs efter begæring af SKAT – efter det oplyste med en gæld, som alene vedr. skatterestancen beløber sig til mellem 10 og 20 mio. kr.)

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at kommunerne i overensstemmelse med lovgivers intention fastsætter et tilskud til udførelse af arbejdsgiveropgaven med udgangspunkt i et realistisk budget for de udgifter, kommunerne ville have, hvis de selv skulle løfte opgaven?

- 23) Mener ministeren, at handicaphjælperne som faggruppe grundet de særlige økonomiske forhold, der gælder på BPA-området (at kommunen, som finansierer tilskuddet til løn, ikke er og ikke vil være én af overenskomstparterne), skal være holdt uden for den danske arbejdsmarkedsmodel?

Vi står gerne til rådighed med en uddybning af ovenstående spørgsmål.

Det er samtidig vores forhåbning, at ministeren vil indbyde repræsentanter for branchen i det evalueringssarbejde, som p.t. pågår på BPA-området.

Med venlig hilsen

Kristian Emborg
Adm. direktør
HandicapHjælp Danmark

Lasse Pagh Sørensen
BPA-ansvarlig
Pia & Pernilles Handicapservice

Jette Nielsen
Direktør
LOBPA